

Publicerad 2012-02-04 20:02 av ericae

skonande sommarregn lämna mig aldrig

den luft jag andas doftar naturparfym
ett sommarregn har strilat mellan husen ned på gatan
mina lädersandaler är våta
mitt sinne är tungt

det doftar vått gräs
jag har en tår i mitt öga
men ingen ser
för regnet strilar sakta ned

det är sommarfolktomt i min stad
ett grått moln i mitt bröst
ett grått moln mellan mig och alla människor
jag längtar långt bort,
dit den här känslan inte finns

jag var så lycklig då regnet var en glädje
inte en komfort, ett gott förkläde för brustna hjärtans tårar

mina lädersandaler är våta
och det svarta nagellacket på mina tånaglar avskavt
ingen vän är hemma
och jag har inte dig kvar.

låt sommar regnet fortsätta falla
för solsken känns som en omöjlighet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ericae med Poeter.se id #32580 innehar upphovsrätten